

Piaseczno 2017

WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

**I NABOŻEŃSTWO ODNOWY ZOBOWIĄZAŃ WYNIKAJĄCYCH
Z SAKRAMENTU BIERZMOWANIA**

K: Komentator

C: Przewodniczący

W:Wszyscy

Wejście. Krzyż -> w pobliżu ambony; świece -> przy ambonie; ewangeliarz -> ambona (ołtarz), zapalony paschał

1. Wprowadzenie

C: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W: Amen.

C: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

C: Drodzy bracia i siostry. Zgromadzeni w Wigilię Zesłania Ducha Świętego, za przykładem Apostołów i uczniów, czuwamy na modlitwie razem z Maryją, Matką Jezusa, oczekując przyjścia Ducha Świętego, którego obiecał nam Pan. Będziemy słuchać z otwartymi sercami Słowa Bożego, przypominającego nam o tym, co Bóg uczynił swojemu ludowi, będziemy przeżywać celebrację znaków towarzyszących wydarzeniu Pięćdziesiątnicy. Będziemy wreszcie odnawiać swój sakrament bierzmowania i prosić, aby dary Ducha udzielane obficie Ludowi Bożemu znalazły w nas właściwy grunt do wydania owocu stokrotnego.

C: Chcemy dziś przyzywać: Ducha Ożywiciela, Ducha Uświęciciela, Ducha Uzdrowiciela. Wzywajmy z ufnością Jego działania. Niech rozpala nasze serca do autentycznej miłości, umacnia naszą wiarę i ożywia nadzieję.

C: A teraz zaprośmy Maryję - Matkę Kościoła i świętych Apostołów, aby tak jak w Wieczerniku jerozolimskim, tak i tutaj chcieli modlić się z nami i za nami.

Litania do Wszystkich Świętych

Święta Maryjo, - *módl się za nami.*
Święta Boża Rodzicielko, - *módl się za nami.*
Święta Panno nad pannami, - *módl się za nami.*
Matko Kościoła, - *módl się za nami.*
Święci Michale, Gabrielu i Rafale, - *módlcie się za nami.*
Wszyscy Święci Aniołowie, - *módlcie się za nami.*
Święci Piotrze i Pawle, - *módlcie się za nami.*
Święty Andrzeju, - *módl się za nami.*
Święci Janie i Jakubie, - *módlcie się za nami.*
Święty Tomasz, - *módl się za nami.*
Święty Mateuszu, - *módl się za nami.*
Wszyscy Święci Apostołowie, - *módlcie się za nami.*
Święty Łukasz, - *módl się za nami.*
Święty Marku, - *módl się za nami.*
Święty Barnabo, - *módl się za nami.*
Święta Mario Magdaleno, - *módl się za nami.*
Wszyscy Święci Uczniowie Pańscy, - *módlcie się za nami.*
Wszyscy nasi Patronowie, - *módlcie się za nami.*
Chryste, usłysz nas. - *Chryste, usłysz nas.*
Chryste, wysłuchaj nas. - *Chryste, wysłuchaj nas.*

C: MÓDLMY SIĘ. Panie, niech Pocieszyciel, który pochodzi od Ciebie † oświeci nasze umysły * i zgodnie z obietnicą Twojego Syna doprowadzi je do pełnej prawdy. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

2. Godzina czytań i wigilia brewiarzowa

Komentarz 1.

Pierwszą częścią dzisiejszego czuwania będzie modlitwa brewiarzowa. Będziemy z podziałem na chór męski i żeński recytować psalmy, które Kościół wybrał do odmawiania na tę noc dla chrześcijan na całym świecie. Usłyszymy następnie dwa czytania z Godziny Czytań, po których nastąpi śpiew trzech pieśni Wigilii i Ewangelia. Włączeni w tę potężną modlitwę Kościoła powszechnego, będziemy uwielbiać Boga w Jego dziełach. To uwielbienie ma nas otworzyć na pełniejsze przyjęcie Bożego Ducha.

Teksty liturgii godzin z Godziny Czytań¹.

HYMN:

1 Światło jasne i potężne,
Coś zesłało z nieba płomień
Apostołom Chrystusowym,
Ty napełniasz nasze myśli
I wzbogacasz zdolność mowy.

2 Ty, coś darem jest i dawcą,
Wszelkim dobrem dusz człowieczych,
Przybądź, o Pocieszycielu,
Namaść serca, rządź językiem,
Aby wspólnie Cię chwaliły.

¹ Hymn: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 797; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 596-597

Antyfony: - LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 798-800; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 597

Psalmy: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 798-800; LG skrócone: Niedziela II, str. 834-836

I Czytanie: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 800-802 II Czytanie: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str.

802-804 Hymn Ciebie, Boże, chwalimy: LG tom II: Części stałe, str. 823-826; LG skrócone: Części stałe, str. 698-701

Modlitwa: LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 806; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 599

3 My, synowie niegdyś grzechu,
Teraz zaś dziedzice łaski,
Będąc nowym już stworzeniem
Dzisiaj, Duchu, Cię prosimy,
Abyś miłość w nas zapalił.

4 Tyś jest Ojcem miłosierdzia,
Więc uwolnij nas od winy;
Odrodzonym przez Chrystusa
Udziel szczęścia i wesela
W doskonałej pełni życia. Amen.

albo Hymn do Ducha Świętego²

1 O Stworzycielu, Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

2 Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczaniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

3 Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Boga masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

4 Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy Twej.

5 Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.

² LG tom II: Zesłanie Ducha Świętego, str. 810-811; LG skrócone: Zesłanie Ducha Świętego, str. 601

6 Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

1 ant. Duch Boży tchnie tam, gdzie zechce, * i słyszysz głos Jego, / lecz nie wiesz,
skąd przychodzi i dokąd podąża. / Alleluja.

Psalm 104: Hymn na cześć Stwórcy

*Kto pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe (2 Kor 5, 17)*

Błogosław, duszo moja, Pana, *
Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
 Odziany w majestat i piękno, *
 światłem okryty jak płaszczem.
Niebo rozpostarłeś jak namiot, *
komnaty swe wzniosłeś nad wodami,
 Chmury są Twoim rydwanem, *
 przechadzasz się na skrzydłach wiatru.
Wichry używasz za swych posłów, *
sługami Twoimi ogień i płomienie.
 Umocniłeś fundamenty ziemi, *
 nie zachwieje się na wieki wieków.
Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią, *
ponad górami stanęły wody.
 Musiały uciekać wobec Twojej groźby, *
 na grzmot Twego głosu wpadły w przerażenie.
Wzniosły się nad górami, opadły w doliny, *
na miejsce, które im wyznaczyłeś.
 Granicę zakreśliłeś, której nie przekroczą, *
 nigdy nie wrócą, aby zalać ziemię.
Ty zdroje kierujesz do strumieni, *
które pośród gór się sączą.
 Poją one wszelkie zwierzęta polne, *
 w nich dzikie osły gaszą swe pragnienie.

Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
i śpiewa pośród gałęzi.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Duch Boży tchnie tam, gdzie zechce, / i słyszysz głos Jego, / lecz nie wiesz,
skąd przychodzi i dokąd podąża. / Alleluja.

2 ant. Nagle dał się słyszeć szum z nieba, * jakby uderzenie gwałtownego wichru. /
Alleluja.

Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
owocem dzieł Twoich syci się ziemia.

Każesz rosnąć trawie dla bydła, *
i roślinom, by człowiekowi służyły,

Aby z ziemi dobywał chleba *

i wina, co rozwesela serce człowieka,

By rozpogadzać twarze oliwą, *
a chlebem krzepić ludzkie serca.

Wody do syta mają drzewa Pańskie, *
cedry Libanu, które On zasadził.

Tam ptactwo zakłada gniazda, *
na cyprysach są domy bocianów.

Wysokie góry dla kozic, *

kryjówką borsuków są skały.

Tyś stworzył księżyc, żeby czas wskazywał, *
słońce zna porę swojego zachodu.

Gdy mrok sprowadzasz i noc nastaje, *

w niej wszelki leśny zwierz krąży.

Młode lwy ryczą za łupem, *
domagają się żeru od Boga.

Gdy słońce wszędzie, wracają *

i kładą się w swych legowiskach.

Człowiek wychodzi do swojej pracy, *
do trudu swego aż do wieczora.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Nagle dał się słyszeć szum z nieba, / jakby uderzenie gwałtownego wichru. /
Alleluja.

3 ant. Wszystko stwarzasz, Panie, * napełniając swym Duchem / i odnawiasz
oblicze ziemi. / Alleluja.

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! †
Tyś wszystko mądrze uczynił, *
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

Oto jest morze, ogromne i szerokie, †
a w nim żyjątek bez liku, *
zwierząt wielkich i małych.

Tamtędy płyną okręty *
i Lewiatan, który z morzem igra.

Wszystko to czeka na Ciebie, *
byś dał im pokarm we właściwym czasie.

Gdy im dajesz, zbierają, *
gdy otwierasz swą rękę, sycą się Twym dobrem.

Gdy skryjesz swe oblicze, ogarnia je niepokój, †
a kiedy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.

Stwarzasz je napełniając swym Duchem *
i odnawiasz oblicze ziemi.

Niech chwała Pana trwa na wieki, *
niech Pan się raduje z dzieł swoich.

Drży ziemia, gdy na nią patrzy, *
górze dotknie, a one dymią.

Póki mego życia, chcę śpiewać dla Pana, *
grać mojemu Bogu, póki życia starczy.

Niech miła Mu będzie pieśń moja, *
będę radował się w Panu.

Niech znikną z ziemi grzesznicy †
i niech już więcej nie będzie występnych. *
Błogosław, duszo moja, Pana! Chwała

Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wszystko stwarzasz, Panie, napełniając swym Duchem / i odnawiasz oblicze ziemi. / Alleluja.

K. Duch Pański napełnił okrąg ziemi. Alleluja.

W. Ten, który ogarnia wszystko, zna każdą mowę. Alleluja.

I CZYTANIE (Rz 8, 5-27)

Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia, ci, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha - do tego, czego chce Duch. Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju. A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu ani nawet nie jest do tego zdolna. A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą.

Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na skutki grzechu, duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli.

Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: "Abba, Ojcze!" Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi

Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa; skoro wspólnie z Nim cierpimy, to po to, by wspólnie mieć udział w chwale.

Sądzę bowiem, że cierpień teraźniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawić. Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane marności - nie z własnej chęci, ale ze względu na Tego, który je poddał - w nadziei, że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych. Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów - odkupienia naszego ciała. W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieja zaś, której spełnienie już się ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda? Jeżeli jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy.

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

RESPONSORIUM: Ga 4, 6; 3, 26; 2 Tm 1, 7

W. Na dowód tego, † że jesteśmy synami, / dzięki wierze w Jezusa Chrystusa, * Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, / który woła: Abba, Ojcie. / Alleluja.

K. Nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia.

W. Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, / który woła: Abba, Ojcie. / Alleluja.

II CZYTANIE

Z traktatu św. Ireneusza, biskupa, Przeciw herezjom

Pan, dając swoim uczniom władzę odradzania ludzi w Bogu, rzekł im: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego".

Już przez proroków obiecał wylać w czasach ostatecznych tego Ducha na sługi i służebnice swoje, aby prorokowali. Dlatego Duch zstąpił także na Syna Bożego, który stał się Synem Człowieczym, wraz z Nim przyzwyczajając się do przebywania wśród ludzi, do zamieszkania wśród nich i do spoczywania na tych, którzy są dziełem rąk Bożych, aby spełnić w nich wolę Ojca i zastarzałych w grzechu odrodzić do nowego życia w Chrystusie.

Po wniebowstąpieniu Pana, jak to podaje święty Łukasz, w dniu Pięćdziesiątnicy zstąpił na uczniów Duch Święty, który ma władzę nad wszystkimi narodami, aby wprowadzić je do Życia i aby otworzyć Nowe Przymierze. Dlatego wszystkimi językami śpiewali oni wspólnie hymn ku chwale Boga, a Duch Boży łączył w jedno oddalone od siebie ludy i składał Ojcu w darze pierwociny ze wszystkich narodów.

Tego Ducha Świętego Pan obiecał nam posłać jako Pocieszyciela, aby nas przygotował dla Boga. Jak bez wody nie da się zacząć suchej mąki i wyrobić z niej jednego ciasta i jednego chleba, tak i my nie możemy stać się jedno w Jezusie Chrystusie bez wody, która przychodzi z nieba. Jak zeschnięta ziemia nie wyda plonu bez wilgoci, tak my, którzy byliśmy suchym drzewem, nie wydalibyśmy owoców życia bez deszczu zesłanego z woli niebios.

Nasze ciała przez obmycie w wodzie chrztu otrzymały dar jedności, dzięki któremu staną się niezniszczalne, dusze zaś zjednoczył Duch Święty.

Na Panu spoczął Duch Boga, "Duch mądrości i rozumu, Duch rady i męstwa, Duch wiedzy i bojaźni Boga". Pan zaś tego Ducha dał Kościołowi, zsyłając z niebios Pocieszyciela na całą ziemię, tam właśnie, "gdzie szatan, wedle słów Zbawiciela, spadł z nieba jak błyskawica". Ta ożywcza rosa Boża jest nam konieczna, abyśmy nie zostali spaleni i nie stali się bezużyteczni, a jak mamy oskarżyciela, mieli również obrońcę. Pan powierzył Duchowi Świętemu swoją własność, to jest człowieka, który wpadł w ręce zbójców. Nad nim sam się wzruszył, opatrzył jego rany i za niego dał dwa królewskie denary. A my, którzy otrzymaliśmy przez Ducha Świętego obraz i napis Ojca i Syna mamy pomnożyć denar nam dany i pomnożony zwrócić naszemu Panu.

RESPONSORIUM: Dz 2, 1-2

W. Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, † znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. / Nagle dał się słyszeć z nieba szum, * Jakby uderzenie gwałtownego wiatru, / i napełnił cały dom. / Alleluja.

K. Gdy uczniowie byli zgromadzeni razem, nagle spadł na nich szum z nieba.

W. Jakby uderzenie gwałtownego wiatru, / i napełnił cały dom. / Alleluja.

Ant. Nie zostawię was sierotami. * Ześlę wam Ducha prawdy i rozraduje się wasze serce. / Alleluja.

Pieśń I (Iz 63, 1-5): Pan zwycięża nieprzyjaciół

Oni zwyciężyli kusiciela dzięki krwi Baranka (por. Ap 12, 11)

Któż to jest Ten, co przybywa z Edomu, *
idzie z Bosry w szkarłatnych szatach?

Ten wspaniale odziany, *
kroczący z wielką swoją mocą?

To Ja jestem tym, który głosi sprawiedliwość, *
potężny w wybawianiu.

Dlaczego skrwawiona jest Twa suknia, *
a Twoje szaty jak tego, który w tłoczni wygniata winne grona?

Jedynie Ja wygniatałem je do kadzi, *
oto męki głodu.

Tłoczyłem je w moim gniewie, *
deptałem w mojej porywczosci.

Ich posoka obryzgała Mi szaty *
i poplamiałem całe me odzienie.

Bo dzień pomsty był w moim sercu *
i nadszedł rok mej odpłaty.

Rozglądałem się, lecz nikt Mi nie pomógł, *
zdumiewałem się, bo nikt Mnie nie podtrzymał.

Wtedy moje ramię przyszło Mi z pomocą *
i podtrzymała Mnie moja zapalczywość.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń II (Oz 6, 1-6)

Bóg pragnie miłości, a nie krwawej ofiary

Chrystus zmartwychwstał dnia trzeciego zgodnie z Pismem (1 Kor 15, 4)

Chodźcie, powróćmy do Pana, †
On nas poranił i On nas uleczy, *
On nas uderzył i On nas uzdrowi.

Po dwóch dniach przywróci nam życie, †
a dnia trzeciego nas dźwignie, *
i żyć będziemy w Jego obecności.

Dołożmy starań, aby poznać Pana; *

Jego przyjście jest pewne jak zorza poranna,
Jak wczesny deszcz przychodzi On do nas *
i jak deszcz późny, który poi ziemię.

"Cóż, Efraimie, mogę ci uczynić, *
co pocznę z tobą, Judo?

Miłość wasza jest podobna do chmur o świtaniu, *
albo do rosy, która prędko znika.

Dlatego ciosałem ich przez proroków, †
zabijałem słowami ust moich, *
a moje Prawo zabłysło jak światło.

Miłości pragnę, a nie krwawej ofiary, *
bardziej poznania Boga niż całopalenia".

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Pieśń III (So 3, 8-13)

Reszta Izraela będzie zbawiona

O Izraelu głosi Izajasz: Choćby liczba synów Izraela była jak piasek morski, tylko Reszta będzie zbawiona (Rz 9, 27)

Oczekujcie na Mnie *

w dniu, gdy powstanę jako oskarżyciel,

Bo postanowiłem zgromadzić narody *

i zebrać królestwa,

By wylać na nie moje oburzenie, †

cały gniew mój zapalczywy, *

gdyż ogień mej żarliwości pochłonie całą ziemię.

Wtedy przywrócę narodom wargi czyste, †

aby wszyscy wzywali imienia Pana *

i jednomyślnie Mu służyli.

Z ziemi za rzekami Etiopii †

moi czciciele, lud mój rozproszony, *

dar Mi przyniosą.

W tym dniu, Jerozolimo, już nie będziesz się wstydić †

wszystkich twoich uczynków, *

przez które byłaś Mi niewierna.

Wtedy bowiem usunę spośród ciebie *

twoich pysznych samochwalców

I więcej nie będziesz się wywyższać *

na świętej górze mojej.

I zostawię wśród ciebie lud pokorny i ubogi, *

który będzie szukać schronienia w imieniu Pana.

Reszta Izraela nie będzie czynić nieprawości *

ani mówić kłamstwa.

W ich ustach nie znajdzie się język zwodniczy, †

gdy będą się paśli i odpoczywali, *

i nie będzie nikogo, kto by ich przestraszył.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Nie zostawię was sierotami. / Ześlę wam Ducha prawdy i rozraduje się wasze serce. / Alleluja.

EWANGELIA **J 7, 37-39**

Słowa Ewangelii według św. Jana.

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Świąt Namiotów, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: "Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije. Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza". A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Oto słowo Pańskie.

albo Mt 28,16-20

Wtedy jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, którą wskazał im Jezus. Gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak mieli wątpliwości. A Jezus podszedł, odezwał się do nich i powiedział: "Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie zatem i uczynicie uczniami wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie ich zachowywać wszystko, co wam nakazałem. A oto ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do kresu doczesności".

Homilia.

Komentarz 2.

Obecność i działanie Ducha Świętego w historii zbawienia skłania nas do dziękczynienia i uwielbienia Boga. Dlatego zaśpiewamy teraz hymn „Ciebie Boga wysławiamy” wyrażając w ten sposób naszą wiarę w wielkie dzieła Boże oraz pragnienie, by wypełniły się one także w naszym życiu.

HYMN CIEBIE, BOGA, WYŚLAWIAMY

Ciebie, Boga, wysławiamy,
Tobie, Panu, wieczna chwała.
Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.

Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie
ślą wieczystej pieśni głosy:

Święty, Święty nad Świętymi
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi
majestatu Twojej sławy.

Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.

Ciebie poprzez okrąg ziemi
z głębi serca, ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi
wielbi święta pieśń Kościoła.

Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna, Słowo wiekuiste,
Z Duchem, wszechświat wielbi cały:
Królem chwały Tyś, o Chryste!

Tyś Rodzica Syn z wiek wieka.
By świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.

Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota
otworzyłeś wiernym sobie.

Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zabrzmiał trąba sroga,
przyjdiesz sędzić ludzkie czyny.

Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
drogiej swojej Krwi strugami.

Ze świętymi w blaskach mocy
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
Zbaw, o Panie, lud sierocy,
błogosław dziedzictwo swoje!

C: MÓDLMY SIĘ. Wszechmogący, wieczny Boże, Ty chciałeś, aby obchód Świąt Paschalnych objął okres Pięćdziesiątnicy † spraw, niech Duch Święty zjednoczy rozdzielone narody, * aby każdy w swoim języku oddawał Ci chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego * Bóg przez wszystkie wieki wieków. **W: Amen.**

C: Błogosławmy Panu.

W: Bogu niech będą dzięki.

Modlitwa do Ducha Świętego

Komentarz 3.

W kolejnej części naszego czuwania będziemy w pięknej modlitwie prosić o dary Ducha. Pragniemy, aby one nas ożywiały i przemieniały nasze życie. W przeżywaniu tej modlitwy pomogą nam dwa znaki, które szczególnie wyrażają sposób działania Ducha Świętego i które towarzyszyły Jego zstąpieniu na Apostołów w Wieczerniku: wichry i ogień.

Za chwilę rozważymy pierwszy z nich. Czytanie z księgi Ezechiela ukaże nam niezwykłą moc Boga, który przywraca życie pośród szumu wiatru. Następnie na tle

śpiewu usłyszymy inne fragmenty Biblii mówiące o szczególnym działaniu Boga w tym znaku.

TRZECIE CZYTANIE Ez 37, 1-14

Duch daje życie

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe.

I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?» Odpowiedziałem: «Panie Boże, Ty to wiesz».

Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: Wyszły kości, słuchajcie słowa Pana! Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam daję ducha, byście ożyły. Chcę was otoczyć ścięgnami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha, byście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan».

I prorokowałem, jak mi polecono, a gdy prorokowałem, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha.

I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i tchnij na tych pobitych, aby ożyli».

Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie.

I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: Wyszły kości nasze, znikła nadzieja nasza, już po nas. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg:

Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan Bóg.

Oto słowo Boże.

Schola śpiew „Veni Sancte Spiritus” + 4 fragmenty

„Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąży. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha” (J 3,8);

„Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a Izraelici szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie” (Wj 14, 21-22);

„Wtedy rzekł: «Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!» A oto Pan przechodził. Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały szła przed Panem; ale Pan nie był w wichurze. A po wichurze - trzęsienie ziemi: Pan nie był w trzęsieniu ziemi. Po trzęsieniu ziemi powstał ogień: Pan nie był w ogniu. A po tym ogniu - szmer łagodnego powiewu. Kiedy tylko Eliasza go usłyszał, zasłoniwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do grotty. A wtedy rozległ się głos mówiący do niego: «Co ty tu robisz, Eliaszu?» Eliasz zaś odpowiedział: «Żarliwością rozpalilem się o chwałę Pana, Boga Zastępów, gdyż Izraelici opuścili Twoje przymierze, rozwalili Twoje ołtarze i Twoich proroków zabili mieczem. Tak że ja sam tylko zostałem, a oni godzą jeszcze i na moje życie».” (1 Krl 19,11-14);

C: MÓDLMY SIĘ. Wszchemogący Boże, niech nas rozpali płomień Twojej miłości, † a Chrystus posłany przez Ciebie * niech umacnia darem Ducha Świętego serca odrodzonych dzięki Twej łasce. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Wniesienie stolika na trybularz i wniesienie trybularza.

Komentarz 4.

Za chwilę radosny exsultet zachęci nas do błagania o siedem darów Ducha Świętego. Podczas następującej po niej siedmiokrotnej modlitwy, każdy z tu obecnych, w wybranym przez siebie momencie, może podczas prośby o dar, którego szczególnie pragnie, wrzucić ziarno kadzidła do kadzielnicy. Znak ten wyrazi naszą gotowość ofiary miłej Bogu, koniecznej dla naszego uświęcenia. Powstańmy!

C: (śpiewa lub powoli czyta)

Boże Wszechmogący, Ojczy Pana naszego Jezusa Chrystusa, *
Ty odrodziłeś nas przez wodę chrztu świętego,
uwolniłeś od grzechu * i zesłałeś na nas Ducha Świętego Pocieszyciela, ^
udzielając nam Jego pełni w sakramencie bierzmowania. /
Odnów w nas Ducha mądrości i rozumu, *
Ducha rady i męstwa, * Ducha umiejętności i pobożności, ^
napelnij nas Duchem bojaźni Twojej. /

Jeśli odmawia kapłan intonuje:

C: Pan z wami.
W: I z duchem twoim.
C: W górę serca.
W: Wznosimy je do Pana.
C: Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.
W: Godne to i sprawiedliwe.

*C: Zaprawdę godne to jest i sprawiedliwe
Ciebie słać i wielbić, Ciebie wychwalać, *
Jedynego prawdziwego Boga, Przyjaciela człowieka, *
niewypowiedzianego, niewidzialnego,
nieopisanego, wiecznego, niezmiennego, nieograniczonego poznaniem, ^
Stwórcę Wszystkiego i wyzwoliciela Wszystkich. /
Ty wybaczasz nam nasze winy, -
uleczyłeś wszystkie nasze choroby, *
Ty uwolniłeś nasze życie od zniszczenia -*

przez Syna Twojego, naszego Pana Jezusa Chrystusa,
wielkiego Boga, Zbawiciela, który jest obrazem Twojej dobroci, *
Twoim słowem, Bogiem prawdziwym,
Przedwieczną Mądrością, Życiem, Uświęceniem, ^
Mocą i prawdziwą Światłością, /
która objawiła nam Ducha Świętego, Dobrego Ducha Prawdy,
Ducha początku, *
Światło, Ogień, dar i zadatek przyszłego życia,
początek dóbr wiecznych, *
moc życiodajną, źródło uświęcenia,
mocą którego jesteśmy uświęceni i oświeceni ^
i możemy Tobie oddać chwałę, uwielbienie i wieczną sławę,
jako Bogu naszemu. /
Duchu Święty, Ty jak nagły powiew wiatru
poruszasz nasze umysły i serca, *
aby zasłuchane w Twój szum
zatrzymały się choć na chwilę i uciszyły, *
powtarzając za Tobą, słowa miłości,
uwielbienia i dziękczynienia, ^
skruchy i prośby o to, co Ty sam chcesz nam ofiarować. /
Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. /

W: AMEN (można wykonać uroczyście) !!!

C: W modlitwie spontanicznej prośmy Ducha Świętego, by odnowił w nas swoje dary:

Komentarz do pierwszego daru:

Dar mądrości "nieprzebrany jest skarbem dla ludzi, a ci, którzy go używają, stają się uczestnikami boskiej przyjaźni". Nie jest wiedzą, jaką daje świat, odkrywa nauka, lecz jest umiejętnością rozwiązywania problemów życiowych; to uznanie własnej niewystarczalności i cierpliwe wsłuchiwanie się i przyjęcie rad, których Bóg udziela na wielorakie sposoby. Prośmy Ducha Świętego o udział w Jego Mądrości.

Po I komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru mądrości, abyśmy umieli należycie rozpoznawać Boga i Jego przymioty, oceniali wszystkie rzeczy w świetle Bożym i pod kątem widzenia celu ostatecznego nas samych i całego świata. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen

Komentarz do drugiego daru:

*Kolejny dar, o który chcemy dziś prosić, to **dar rozumu**. Dzięki niemu człowiek sądzi o wszystkim w świetle wiary, potrafi właściwie oceniać wypadki w świecie, dostrzega wolę Boga w codziennych doświadczeniach. Wzywajmy Ducha Świętego, by umocnił nas tym darem.*

Po II komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udzielaj nam daru rozumu, abyśmy mogli należycie rozumieć prawdy wiary, wnikać w ich sens, oceniać ich piękno i harmonię wewnętrzną i wczuwać się w intencje Kościoła nauczającego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentarz do trzeciego daru:

Przez dar rady człowiek w sposób szczególny otwiera się na słuchanie głosu Pana; uzdalnia do podejmowania decyzji, odczytywania i realizacji planów Boga. Wznieśmy nasze wołania do Ducha Świętego, by obdarzył nas tym darem.

Po III komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udzielaj nam daru rady, byśmy umieli nawet w trudnych przypadkach życiowych poznać, co mamy czynić i jakich używać środków, by postępować zgodnie z wolą Bożą, chroniąc się od nierozważnych zamiarów, a kierując się zawsze i wszędzie rozwagą. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentarz do czwartego daru:

Kolejnym jest dar męstwa, który pozwala znosić najtrudniejsze doświadczenia i uzdalnia do odważnego wyznania wiary; to przekonanie, że "wszystko mogę w tym, który mnie umacnia". Prośmy Ducha Świętego o siłę do wiernego trwania w Bogu.

Po IV komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru męstwa, abyśmy nim uzbrojeni mieli odwagę pokonywania wszelkich trudności na drodze prowadzącej do zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentarz do piątego daru:

Dar umiejętności to szczególne usposobienie umysłu, które pozwala człowiekowi uchwycić i przeniknąć głęboki sens zawarty w słowach Jezusa, i kierować się zasadami wiary w postępowaniu. Otwórzmy się na przyjęcie tego daru i prośmy Ducha Świętego, by go nam udzielił.

Po V komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru umiejętności: abyśmy umieli lepiej i pewniej kierować się zasadami wiary w życiu codziennym i mieli należyte wyczucie w sprawach postępu na drodze życia wewnętrznego, tak obecnie zaniedbanego i niedocenianego. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentarz do szóstego daru:

Dar pobożności daje nadprzyrodzone usposobienie, które nakłania człowieka do czynienia dobra, to ufne i radosne zawierzenie Bogu, które budzi w nas pragnienie pełnienia Jego woli; to przekonanie, że tylko gdy Pan jest na pierwszym miejscu

życie może być piękne i pełne. Módlmy się do Ducha Świętego, by odnowił w nas dar autentycznej pobożności.

Po VI komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru pobożności, abyśmy na zawsze zachowali w sercu synowskie usposobienie względem Boga, kochali Go jako najlepszego Ojca i umieli Mu tę miłość okazywać miłując bliźnich i dobrze im czyniąc na każdym kroku. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentarz do siódmego daru:

Dar bojaźni Bożej pozwala człowiekowi odnaleźć właściwą relację do Boga, która nie jest lękiem, czy zastraszeniem lecz pełnym miłości i szacunku oddaniem dziecka Ojcu. Wzywajmy Ducha Świętego, aby odnowił w nas swój dar.

Po VII komentarzu i modlitwie ludu (rozpoczyna osoba wyznaczona) następuje ŚPIEW, po nim modlitwa:

C: Duchu Święty, Boże, udziel nam daru bojaźni Bożej, abyśmy w świętej obawie przed Najwyższym Majestatem Bożym unikali wszystkiego, co obraża ten Majestat. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Komentarz 5.

Pośród nas pali się Paschał. Zapłonął on w Noc Paschalną, gdyż tam dokonano się zbawienie: miłość odnowiła życie ludzi i narodów. Na zakończenie okresu wielkanocnego chcemy jeszcze raz zbliżyć się do tego znaku, aby żar ognia Ducha Świętego rozpałał w nas coraz bardziej pragnienie miłości służebnej. Światło wiary i miłości przyjmujemy bezpośrednio od Chrystusa lub pośrednio – od tego, kto pomagał nam w drodze wiary. W taki sposób również zapalimy nasze świece: bezpośrednio od Paschału lub od tych, którzy przyczyniali się do wzrostu naszej wiary i miłości.

Rozdanie świec – schola („Duchu Święty, Boże, przyjdź”).

Zapalenie świec od Paschahu.

C: Stojąc z zapalonymi świecami w ręku odnowmy nasze chrzcielne; przymierze z Bogiem potwierdzone pieczęcią sakramentu bierzmowania. Pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i zwodniczych obietnic?

W: Wyrzekam się.

C: Czy wierzysz w Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, Pana naszego, narodzonego z Dziewicy Maryi, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, którego otrzymałeś, lub otrzymasz, w sakramencie bierzmowania, tak jak Apostołowie otrzymali Go w Dzień Pięćdziesiąticy?

W: Wierzę.

C: Czy wierzysz w Święty Kościół Powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzę.

C: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

W: Amen.

Komentarz księdza do gestu nałożenia rąk. Później kapłan odmawia nad wszystkimi modlitwę.

C: Módlmy się. Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, † ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię * i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twójego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Procesja do przyjęcia nałożenia rąk. Schola („Duchu Ogniu”).

Akatyst

Komentarz 6.

Akatyst, który jest szczególnie uroczystym hymnem zaczerpniętym z liturgii bizantyjskiej, stanowić będzie naszą modlitwę o umocnienie w nas darów Ducha Świętego. Prośmy, aby Bóg zmiłował się nad nami i zamieszkał w nas.

Kantorzy lub schola:

KONDAK 1

Królu Niebieski,
Pocieszycielu, Duchu Prawdy,
Który wszędzie jesteś
i wszystko wypełniasz,
Skarbnico wszelkiego dobra i Dawco życia,
przyjdź i zamieszkał w nas,
oczyść nas od wszelkiej zmayı,

i zbaw, o Dobry,
dusze nasze!

IKOS 1

Jakżeż mam, najbardziej grzeszny z ludzi, wysławiać Cię, jak ogarnąć umysłem, pierwsza świątynio bytu, którego samo miano – Świętość, który cały jest utkany, cały utworzony ze świętości i jaśnieje świętością w samej Trójcy Przenajświętszej. Przebacz, Duchu Prawdy, jeśli przeciw Prawdzie zgrzeszę, tak przedstawiając swój stosunek do wszystkiego, co istnieje:

Więzi wszystkiego, co istnieje, zamieszkaj w nas.
Źródło energii, –
Nienaruszalności wszechświata, –
Przyczyno niezmienności, –
Który krystalizujesz minerały i czynisz stałymi metale, –
Przez kogo cenne jest złoto i świeci się srebro, –
Który sprawia, że błyszczą diament, –
I mieni się światłem szafir, –
Przybądź, Dawco dobra i zamieszkaj w nas.

KONDAK 2

Czyż nie lepiej jednak, Duchu Święty, aby myśl moja trwała w całkowitym milczeniu oddając Tobie w zachwycie cześć najgłębszą?

Czyż nie lepiej zastąpić wszelkie o Tobie filozofowanie tą pieśnią, w którą w ciągu wieków weszło tyle westchnień, łez i radości, a więc pieśnią – Alleluja.

IKOS 2

Jest jedyny bezpieczny sposób wysławiania Ciebie: trzymać się mocno w tym, co o Tobie się mówi, tego co Ty sam odkryłeś o sobie swoim wybranym i co sam zawarłeś w świętych pismach. Dlatego też tak będę do Ciebie wołać:

Tchnienie Wszechmocnego, które unosiło się nad chaosem, – zamieszkaj w nas.
Który kształtujesz nasiona, –

Przez kogo kwiat się rozchyła, –
Dzięki któremu żyją rośliny, –
Który sprawiasz, że trawa zielenieje, –
Który karmisz zboża, –
Dzięki któremu róża jest piękna, a lilia wspaniale odziana, –
Dzięki któremu konwalia zapach roztacza, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkać w nas.

KONDAK 3

*Kiedy Słowo rzekło do Ojca: „Uczyńmy człowieka na nasz obraz i podobieństwo”,
był przy tym obecny Duch – Współtwórca, jak powiedział pewien świętobliwy
pieśniarz. Przyjm więc od swoich stworzeń pochwalne: Alleluja.*

IKOS 3

*Unoszący się niegdyś nad pierwotną otchłanią, Ty – kiedy Słowo Boże nadało jej
porządek, odjęło początkową bezkształtność oraz przeraźliwą pustkę – mogłeś wtedy
rozlać się po materii i ożywić część jej znaczną:*

Przez kogo oddycha zwierzę i posiada cudowny instynkt, – zamieszkać w nas.
Któryś obdarzył żywotnością ryby i możliwością wzbijania się w powietrze ptaki, –
Któryś dał królewskość lwu i nieustraszoną tygrysowi, –
Któryś dałeś łagodność jagnięciu i delikatność gołębic, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkać w nas.

KONDAK 4

*Jeśli od Ciebie pochodzi oddech istot żywych, jeśli nie komu innemu, tylko Tobie,
źródło wszelkiej wartości, przypisać należy cały ten bezmiar dobra, jaki
przejawiają w swej duszy zwierzęta, od kogo, jak nie od Ciebie – idzie to wszystko
dobre, co jest w człowieku, a zwłaszcza jego zdolność śpiewania Tobie: Alleluja.*

IKOS 4

*Czyż nie Ty byłeś tym oddechem życia, który Bóg tchnął w stworzone przez siebie z
prochu ziemi ciało człowieka? Jeśli tak, to przyjmij te oto słowa pochwalne:*

Dawco żywota, dzięki któremu oddychamy, – zamieszkaj w nas.
Życie człowieka przez Stwórcę tchnięte, –
Który dajesz zdrowie, a niszczysz to, co niesie rozkład, –
Przez którego lekarz ratuje, a cuda czyni uzdrowiciel, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkaj w nas.

KONDAK 5

Niedługo czystym, jasnym i godnym Ciebie pozostało to mieszkanie, które w postaci człowieka zgotowałeś na ziemi dla siebie. Po trzech tysiącach lat, które dla Ciebie jako Boga są tym samym co trzy dni, Pan musiał powiedzieć ludziom: „Duch mój nie może zamieszkiwać w ludziach, bo człowiek jest istotą cielesną”, my jednak napętnieni przez Ciebie Duchem Chrystusowym, śmiało Cię wzywamy: Alleluja.

IKOS 5

„Światło w ciemnościach świeci” – powiedziałaś o sławionym na równi z Tobą i współuwielbianym Chrystusie. Stałaś się dla ludzi tym, czym być miałaś w pierwotnych zamierzeniach Stwórcy:

Źródło rozumu i geniuszu twórców, – zamieszkaj w nas.
Który śpiewasz w pieśniach, którego głosi muzyka, –
Źródło zachwytu poetów i duszo rzeczy pięknych, –
Który mówisz przez oratorów i prowadzisz pędzel malarza, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkaj w nas.

KONDAK 6

Zaiste nie bez najbardziej osobistego Twego udziału dokonano się to wspólne wielkie działanie Trójcy, w czasie którego, podobnie jak przy stwarzaniu człowieka, Słowo znów zwróciło się do Ojca: Pójdźmy, zmieszajmy ich języki. Że tak właśnie było, dowodzi Twój dar języków w Dzień Pięćdziesiątnicy. Widząc w tym darze rękojmię przyszłego powrotu do pierwotnej jedności języków, wołamy do Ciebie wdzięcznymi ustami: Alleluja.

IKOS 6

Źródło wszelkiego dobra, ożywiające każdego człowieka, od Kogo, jak nie od Ciebie. Duchu Święty, pochodzi to wszystko wielkie i dobre, co czynił i czyni nadal każdy człowiek oddzielnie i każdy naród. Dlatego wzywamy Cię:

Motorze historii, Pogromco zła, Który karzesz wojnami – zamieszkał w nas.
Którym groźna była Asyria, Kto czynił niezwyciężoną Chaldeę -
Oświecenie Egipcjan, Sprawco okazałości piramid -
Źródło wiedzy Fenicjan, Wspomożycielu Persów -
Któryś wyniósł Cyrusa, i wślawił Aleksandra -
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkał w nas.

KONDAK 7

Gdzież Tobie, któryś samą czystością i świętością, było wygodniej przebywać, kogo mogłeś bardziej napęłnić, jak nie wybraną część ludzkości, która jako jedyna na świecie i znała Cię i nazywała nawet Twoim własnym imieniem – naród żydowski, na czele z tym, który dał mu początek; to naród ten nauczył nas także nieśmiertelnej jak Ty sam pieśni: Alleluja.

IKOS 7

W narodzie tym niegdyś, narodzie zaiste prawym, byli ludzie w sposób szczególny godni Twej świętości, zdolni do przyjęcia całej mowy Twego natchnienia; imiona ich same cisną się na usta razem z Twoim świętym Imieniem:

Któryś usprawiedliwił Abrahama i uczynił go przyjacielem Boga, – zamieszkał w nas.
Któryś pobłogosławił w nim wszystkie ludy i wychował Izraela, –
Któryś działał przez Mojżesza i ratował lud przez sędziów, –
Który namaściłeś Saula i dałeś koronę Dawidowi, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkał w nas.

KONDAK 8

Od Samuela przyszedłeś w obfitości przez królewskie namaszczenie na Saula, wkrótce jednak opuściłeś go, okazał się bowiem bardziej podatny Twemu odwiecznemu wrogowi. Ale w tym czasie przygotowane miałeś dla siebie inne naczynie, najlepszego

z dotychczasowych ziemskich Twoich nosicieli, który też napisał dla nas pieśń: Alleluja.

IKOS 8

Jak wspaniały jest ten szereg świętych ludzi, którzy byli nosicielami Ciebie. Oto kiedy ujawniła się cała moc i całe bogactwo Twojej chwały; kiedy zostałeś poczęty w łonie proroków i zrodziłeś się na ziemi jako Duch zbawienia:

Mówiący przez proroków i przedziwny w ich czynach, – zamieszkał w nas.
Któryś zwiastował przez Izajasza przyjście Emmanuela, –
Płaczący w Jeremiaszu i wstrząsający królestwami przez Daniela, –
Któryś pobudził Jana Chrzciciela i natchnął Dwunastu, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkał w nas.

KONDAK 9

Po wszystkich niezmiernych, nie do ogarnięcia potokach natchnienia, jakie wylałeś na dawnych swoich wybrańców, wielkich proroków Izraela, na całe wieki ukryłeś przed ziemią swoje oblicze. Był to okres duchowej tęsknoty ludzkości, a zwłaszcza narodu wybranego, który nawet wtedy śpiewał świętą pieśń: Alleluja.

IKOS 9

Nie do pojęcia całkowicie jest ów stosunek, w jakim pozostawałeś wobec Słowa po jego wcieleniu się. Czy to On uzależniony był od Ciebie w swojej pokornej, uniżonej postaci, tak że dopiero po Twoim nań zejściu przy chrzcie otrzymał całą swoją moc i władzę? Czy też On Ciebie dawał i dać obiecywał komu chciał, Ty zaś byłeś w Jego władzy? Najwidoczniej między wami istniała ta wzruszająca jedność działań, dzięki której Obaj mieliście wypełnić sobą całą ludzkość, aby mogła ona w zachwycie wołać:

Przez którego począł się w ciebie Jezus i któryś objawił Go nad Jordanem, –
zamieszkał w nas.
Którego pełen był Chrystus, Jego mocą czyniący cuda, –
Oczekiwany od dawna Pocieszycielu, pierwszy Nauczycielu Prawdy, –

Któryś ogarnął Apostołów i przekształcił przez nich świat, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkać w nas.

KONDAK 10

Jakież potoki świętego ognia, miłości i wiedzy o Bogu rozlałeś, kiedy niczym rzeka ognista spłynąłeś z górnego Syjonu na pierwszy apostolski Kościół, który zaczął przemawiać językami aniołów prze usta ludzi. Oto skąd wzięła się wśród ludu chrześcijańskiego w obcym dlań języku brzmiąca pieśń: Alleluja.

IKOS 10

Wówczas wszyscy nie tylko poznali, ale i odczuli, zobaczyli nieomal na własne oczy, prawie mogli dotknąć rękoma Twe Boskie piękno, ciepło i czystość.

Wierzymy wszelako, że i nam uchylisz chociażby rąbka zasłony okrywającej Twe oślepiające światło, jeśli z tęskną nadzieją będziemy Cię błagać:

Założycielu Kościoła, który go w całości przenikasz, – zamieszkać w nas.

Rzeko darów duchowych i źródło pełni łaski, –

Dzięki Tobie mówili apostołowie i zwyciężali męczennicy, –

Przez którego kapłani sprawują swą godność i dokonują się sakramenty, –

Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkać w nas.

KONDAK 11

A jakież jest Twój stosunek do aniołów, tych duchów najczystszych, którymi – jak wierzymy – napelnione jest wszystko wokół nas, które – zgodnie z Twoją nieplonną obietnicą – kierują naszymi stopami, abyśmy się nie potknęli, a nawet wszystkie nasze włosy mają w swej pieczy. Czyż nie są one wszystkie złączone jedną myślą i jedną miłością ku Tobie tak ściśle, że ten, kto widział rzeczy tajemne, mógł nadać Ci miano siedmiu duchów Bożych. A wraz z nimi i one łączą się w jednej pieśni do Ciebie: Alleluja.

IKOS 11

Przychodząc od działań Twoich na świecie, Duchu Święty, do wyliczenia świętych właściwości Twoich, lękamy się, byśmy wglądając głębiej w Twoją istotę nie stracili naszego duchowego wzroku. Dlatego raczej wybieramy zwyczajne, skromne wyliczenie tych pochwał, które ułożyli dawni pieśniarze, bardziej niż my godni Ciebie sławić:

Który byłeś od wieków, jesteś i będziesz zawsze, – zamieszkał w nas.
Nie mający początku ni końca, żyjący i dający życie, –
Światło i Dawco światła, Dobro i źródło wszelkiego dobra, –
Przez którego przywoływany jest Ojciec oraz poznawany i wychwalany Syn, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkał w nas.

KONDAK 12

Do tych świętych wezwań pochwalnych, jakie ogłasza nam co roku Kościół święty w wielki, większy nad inne święta Dzień Pięćdziesiątnicy, poświęteczny dzień Świętej Paschy, cóż nam pozostaje jeszcze dodać jak nie pieśń, dawniej śpiewaną jedynie na Wielkanoc: Alleluja.

IKOS 12

Prowadźmy jednak dalej i zakończmy nasze śpiewanie na cześć Ducha Świętego słowami Kościoła przez Niego natchnionymi, bo w nich najwyraźniej wieje duch wielkiego Dnia Pięćdziesiątnicy, duch Ducha Świętego:

Światło i życie, – zamieszkał w nas.
Źródło rozumu, Duchu Bożej mądrości, –
Duchu wszelkiej wiedzy, prawości i poznania, –
Tyś Bóg i Ten, który przebóstwia, mówi i działa, –
Przyjdź, Dawco dobra i zamieszkał w nas.

KONDAK 13

1. **Przybądź, Duchu Święty,** – Spuść z niebiosów wzięty – Światła Twego strumień. – Przyjdź, Ojczy ubogich, – Dawco darów mnogich, – Przyjdź, Światłości sumień.

2. O najmiłszy z Gości, – Słodka serc radości, – Słodkie orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłoda, – W skwarze żywą wodą, – W płaczu utulenie.
3. Światłości najświętsza! – Serc wierzących wnętrza – Poddaj swej potędze! –
Bez Twojego tchnienia – Cóż jest wśród stworzenia? – Jeno cierń i nędze!
4. Obmyj, co nieświęte, – Oschłym wlej zachętę, – Ulecz serca ranę! –
Nagnij, co jest harde, – Rozgrzej serca twarde, – Prowadź zabłąkane.
5. Daj Twoim wierzącym, – W Tobie ufającym, – Siedmiorakie dary! –
Daj zasługę męstwa, – Daj wieniec zwycięstwa, – Daj szczęście bez miary!
Amen. Alleluja

Celebrans - wprowadzenie do modlitwy równoczesnej.

Modlitwa Ojciec nasz

C: Nazywamy się dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Dzięki Duchowi Świętemu możemy Boga nazywać Ojcem. Módlmy się więc w postawie dziecięcej wobec Boga oraz w postawie braterskiej wobec siebie tak, jak nas nauczył Jezus Chrystus:

Ojciec nasz ...

C: Boże, Ty posłałeś na świat Twojego Syna, który jest prawdziwą światłością, † ześlij obiecanego Ducha Świętego, aby otwierał serca ludzkie naprawdę i skłaniał je do wiary; * niech wszyscy zgromadzeni przez chrzest do nowego życia, staną się członkami jednego ludu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Błogosławieństwo

C: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

C: Spraw, Duchu Święty, prosimy Cię o to usilnie, abyśmy chcieli Cię słuchać, abyśmy pokochali Ciebie i Twoje natchnienia w nas, Twoje szepty i wołania, abyśmy chcieli powtarzać z Tobą to największe i najśłodsze wołanie Syna, budzone przez Ciebie, Duchu Ojca i Syna, wołanie: Abba Ojcze!

W: Amen.

C: Wyzwól nas od pośpiechu i hałasu świata, od niepotrzebnych trosk naszej miłości własnej, pychy, chciwości i rozdrażnienia. Ulecz nas od niepokoju, który rodzi się w chorych sercach w miejsce pokory, łagodności i cichości Serca Jezusa.

W: Amen.

C: Wyzwól nas od troski i zapatrzenia się w siebie, od goryczy płynącej z zazdrości, od smutku małych i ciasnych horyzontów samolubstwa. Obmyj nam oczy, daj nam zobaczyć to, co bliskie i to, co dalekie. Daj nam zobaczyć wszystko w blasku Twojej miłości, która z Ojca i Syna spływa na całe stworzenie Boże w jasności dobroci i miłosierdzia, i chwały, rozjaśnij nas skupieniem, modlitwą i wdzięcznością za wszystko.

W: Amen.

C: Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

C lub Diakon: Idźcie w pokoju Chrystusa, Alleluja, Alleluja!

W: Bogu niech będą dzięki, Alleluja, Alleluja!